

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Bestialitas in moribus cognoscitur. bestialis enim homo non percipit quæ
Dei sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Quib. confe. benefi. 48

beneficium honoris & prouentus bonorum temporalium. nam sic ad regulas distributionis communium bonorum reducitur. Dico autem hoc, quia si ad principale secundum veritatem in beneficio inuenitur (hoc est officium pascendi, ministrandi diuina, persoluedi, &c. spectetur) non esset distributio bonorum, sed malorum, hoc est onerum. Et sufficeret eligere dignum: quoniam cessat ibi ratio acceptionis personarum, qua in bonis dignior postponitur.

Conferre autem pueris Ecclesiastica beneficia, existentibus aliis adultis idoneis, non solum inexcusabile, sed intolerabile videtur: tum quia pueri sunt solum idonei in spe, adulti autem in re, tum quia officium diuinum deuotè & studiosè persoluerere nequeunt: quum nec humana officia valeant exercere, nisi ut pueri: & tamen beneficiatorum nullus excusatur ab officio diuino. Nec est verum, quòd secundum iura canonica concedantur beneficia pueris, imò expresse hoc reprehenditur. extra de præben. capi. super inordinata. Et si alicui sunt ordinatae aliquæ præbendæ pro pueris, vide illorum statuta: & ut puto inuenies, quòd non sunt beneficia ecclesiastica, sed quædam provisiones ad sustentandos & alendos pueros in seruitio Ecclesiastico. Vnde non tenentur tales ad officium diuinum: sed ad id, ad quòd sunt quasi conducti.

Bestialitas in moribus cognoscitur. bestialis enim homo non percipit quæ Dei sunt.

Bestialitas in mortalibus, est genus vitii plusquàm humani. Et multis materiis communis est, in quibus efficitur homo sicut bestia, vel in cõuersando, vel in comedendo, vel in coitu, vel in persequendo seu occidendo. Et constat propterea semper esse peccatum. Si tamen mentis compos sit. Et communiter est mors

mortalissimum, nisi propter imperfectionem actus, ut si quis ambulet manibus & pedibus. Bestialitas enim hæc venialis est, turpissima tamen, nisi ioci gratia fiat.

*Blasphemia Deum habens pro obiecto,
semper est peccatum mortale.*

Blasphemia peccatum mortale gravissimum est: quia est contra Deum. Et consistit in dicendo aliquid, quod Deo non convenit: puta Deum esse iniustum. Vel negando aliquid quod Deo convenit: puta Deum non curare de nostris, vel tribuendo quod Deo soli convenit creaturæ: puta quod diabolus est omnipotens: aut quod fatum regit omnia. Vel Deo aut sanctis iniuriam irrogando, puta maledictus sit, &c. Et ad hunc modum reducitur blasphemia irrogantium iniuriam Deo aut sanctis, dum indignati resonant membra eorum pudenda: siue quæ habent, siue quæ non habent. Et scias, quod licet blasphemia multos habeat gradus (dum gravius est contra Deum, quam contra beatam Virginem: & hæc gravius quam contra sanctos: & rursus gravius est quæ ex affectu detestatio Dei aut sanctorum, quam quæ ex passione extranea aut mala consuetudine: quasi non sit virilis animi, qui loquitur sine blasphemia, ut videtur apud multos inoleuisse) omnes tamen sunt eiusdem speciei. Nec unquam excusatur quis à mortali, si sit mentis compos, nisi inadvertentia esset in causa: hoc est si ex lapsu linguæ protulit verbum blasphemum, non advertendo sensum verborum: ita quod si advertisset, certus est quod non dixisset, tunc enim fuit blasphemia non formaliter, sed materialiter tantum. Scito quoque, quod dicere ad sanguinem Dei vel ad Dei: siue invocando per modum iniuriantis: siue resonando in rixa aut turbatione contra aliquem, non est blasphemia: quoniam postquam verbum

bum